ԴՊՐՈՑԸ՝ ՀԵՐՈՍԻ ԱՆՈՒՆՈՎ

Հայոց սահմանների պաշտպանությանը զինվորագրվեցին նաև Մասիսի շրջանի Դաշտակերտ գյուղի երիտասարդները: Նրանցից երկուսը՝ Դավիթ Լաղոյանը և Հարութ Միրզոյանը, այլևս մեզ հետ չեն, ընկել են Արցախում: Վերջերս գյուղի միջնակարգ դպրոցը կոչվեց Դավիթ Լաղոյանի անունով: 1992 թվականից «Տիգրան Մեծ» ջոկատում էր, որպես հետևակի մարտական մեքենայի վարորդ–մեխանիկ: Նա իր մեքենայով անցել է Արցախյան պատերազմի գրեթե բոլոր ճակատներով, փակելով թշնամու ճանապարհը և ապահովելով ընկերների անվտանգությունը: Դավիթը մասնակցել է Քելբաջարի ինքնապաշտպանական մարտերին, Սարսանգի ջրամբարի, Մարտակերտի շրջանի ազատագրմանը:

–1992 թ. Սարսանգի ջրամբարի համար մղվող մարտերից մեկում, Սլաշան գյուղը պաշտպանելիս, 16 հոգով ընկանք շրջապատման մեջ,– պատմում է Կարո Դանիելյանը,– Մեզ օգնության եկածների մեջ էին նաև Դավիթը և եղբայրս՝ նրա մտերիմ ընկերը: Մարտի հենց սկզբում մյուս եղբայրս վիրավորվեց, արնաքամ էր լինում: Դավիթը մարտն իր վրա վերցրեց, շեղեց թշնամու ուշադրությունը՝ մեզ հնարավորություն տալով դուրս տանել եղբորս դիակն ու նահանջել: Չէինք հավատում, թե շրջափակումից դուրս ենք եկել:

Ուրիշ շատ մարտեր էլ կարելի է հիշել, որտեղ Դավիթ Լաղոյանը իր մեքենայի անձնակազմով խիզախական սխրանքներ է գործել: Նա առաջիններից էր, որ հաղթահարեց Քարվաճառի սառցապատ ճանապարհը, լռեցրեց թշնամու կրակակետերը և [illegible] լեգենդար Ավոյի գումարտակին: Հայկերի մարտակարգում [illegible] է բոլորական [illegible] Աղդամի մարտերում ոչնչացրել մեկ տանկ և մի քանի մեքենա, ինչպես նաև ՄՈՒ–25 կործանիչ: Վերջին գործողության համար մարտական մեքենայի անձնակազմն արժանացել է պարգևատրման: Ջիգալու շրջանում նույն մեքենան գերել թշնամու ևս մեկ տանկ: Դավիթն արդեն դասակի հրամանատար էր:

Վերջին մարտից առաջ նա ընկերներին ասել էր, որ մայրիկին ու հարազատներին այցելել շատ է կարոտել: 1993թ. դեկտեմբերի 25-ն էր: Թշնամին գրավել էր Հորադիզ կայարանն ու շարժվում էր դեպի մեր դիրքերը: Հանձնարարված էր հետ վերցնել կրակակետերի վերածված մի քանի կարևոր բարձունք: Առաջադրանքը կատարվեց, բայց թշնամու ականից հրդեհված մեքենան նրա մահվան պատճառ դարձավ: Մինչև ընկերները օգնության կհասնեին, արդեն ուշ էր: ԼՂՀ–ի կառավարությունը Դավիթ Լաղոյանին պարգևատրել է Մարտական Փառքի առաջին աստիճանի շքանշանով: Հերոսի անցած ճանապարհի մասին պատմում է այն հուշարձանը, որն ընկերները, իբրև մասունք, նվիրեցին նրա անունը կրող դպրոցին:

ՍՈՀՐԱԲ ՇՈՔՈՅԱՆ